

Аналіз опублікованих результатів досліджень щодо проблем визначення ефективності маркетингової діяльності підприємств показав, що у маркетингологів немає єдності щодо цього питання. Оцінка ефективності маркетингу повинна бути якомога більш конкретною, результати аналізу – точно визначеними, оскільки вони слугуватимуть інформаційною основою для прийняття рішень керівниками підприємства. Кількість та перелік показників є індивідуальними для кожного підприємства і залежать від виду бізнесу, етапу розвитку фірми, стану ринку тощо. Крім того, ефективність маркетингу потрібно оцінювати за тривалий період часу, а не за результатами поточної діяльності, високі результати якої можуть бути зумовлені сприятливими обставинами, а не ефективною роботою маркетингової служби.

Список літератури

1. Бутенко Н.В. Основи маркетингу: підручник [Електронний ресурс] / Н. В. Бутенко. – Режим доступу : <http://books.efaculty.kiev.ua>.
2. Келлер К.Л. Маркетинг менеджмент / К. Л. Келлер, Ф. Котлер. – 12-е изд. – СПб. : Питер, 2008. – 816 с.
3. Костюк О. С. Оцінювання ефективності функціонування маркетингу на підприємстві / О. С. Костюк, Н. В. Тижай, Н. В. Фаск. – Львів : Національний університет «Львівська політехніка», 2010. – С. 79–84.
4. Пархименко В.А. Количественная оценка уровня организации маркетинговой деятельности на машиностроительных предприятиях республики Беларусь [Электронный ресурс] / В. А. Пархименко // Маркетинг в России и за рубежом. – Режим доступа : <http://dis.ru>.

УДК: 338.658

МЕНЕДЖМЕНТ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ КІРОВОГРАДСЬКОГО РЕГІОНУ

***Д. О. Соломка, ст. гр. МЕ-15,
Т. С. Корнєєва, асист.***

Кіровоградський національний технічний університет

Сільське господарство є домінуючою галуззю виробництва в області, його частка у валовій доданій вартості складає майже третину. В середньому щороку в усіх категоріях господарств області виробляється 2,5 млрд. грн. валової продукції сільського господарства у порівняльних цінах 2015 р., питома вага області в загальному обсязі виробництва в Україні становить близько 4 %.

Майже три чверті загального обсягу складає виробництво валової продукції рослинництва. Основні зернові культури, що вирощуються у районі, – озима пшениця, ячмінь, кукурудза на зерно, горох. Значне місце серед технічних культур займає цукровий буряк, соняшник і соя.

Основні напрямки в галузі тваринництва: молочне скотарство, свинарство, птахівництво, вівчарство.

Частки сільськогосподарських підприємств та господарств населення майже рівні у вартості виробленої валової продукції. Підприємства надають перевагу виробництву рослинницької продукції (60 %), у той час як у господарствах населення зосереджено більше 80 % обсягу виробництва продукції тваринництва.

У поточному році намітилися зміни у структурі посівів технічних культур. На відміну від останніх років, коли господарства надавали перевагу вирощуванню соняшнику, у 2015 р. посівні площі сої (128,4 тис. га) та ріпаку (23,3 тис. га) зросли у порівнянні з минулим роком у 2 та 3 рази відповідно [4].

У 2015 році на Кіровоградщині індекс промислового виробництва харчових продуктів, напоїв відповідно до 2014 року склав 64,3 %. У січні – листопаді 2015 року реалізовано харчових продуктів на суму 8329,9 млн. грн., що становить 46,7 % до всієї реалізованої продукції промисловості в області.

В агропромисловому комплексі Кіровоградщини протягом 2015 року завершено реалізацію 33 інвестиційних проектів кошторисною вартістю 540,1 млн. грн..

З метою оновлення машинно-тракторного парку сільськогосподарських товаровиробників області у 2015 році придбано 662 од. техніки на суму 685,1 млн. грн., в тому числі: тракторів – 223 од. (342,4 млн. грн.), зернозбиральних комбайнів – 60 од. (140,4 млн. грн.), ґрунтообробної техніки – 145 од. (49,6 млн. грн.), посівної техніки – 61 од. (42,6 млн. грн.). Для проведення весняно-польових робіт технологічна потреба в пальному для господарств агропромислового комплексу області складає 30,5 тис. тонн дизпалива та 5,4 тис. тонн бензину.

Стосовно сільськогосподарської обслуговуючої кооперації Кіровоградщини, в області налічується 32 сільськогосподарських обслуговуючих кооперативи. Із них шість створено у 2015 році. 1,5 тисяч осіб є членами кооперативів. Найбільшу питому вагу серед кооперативів займають: з механічного обробітку ґрунту та збору урожаю (39 %), молочарські (36 %), інші (13 %), плодоовочеві (6 %), зернові (3 %), м'ясні (3 %). Згідно з даними Державної служби статистики України в області було зареєстровано 2608 фермерських господарств.

У рамках впровадження Канадського кооперативного зернового проекту (UGSMC) у листопаді 2015 року в Бобринецькому районі створений сільськогосподарський обслуговуючий кооператив «Зерно-БУНК». Проект підтримує зерновиробників Бобринецького, Компаніївського та сусідніх районів з створення кооперативного зернового елеватора.

На Кіровоградщині також завершені роботи з створення першого в області кооперативного молокопереробного міні-цеху на базі СОК «Іванковецький світанок» Знамянського району. СОК «Іванковецький світанок» випускатиме свою продукцію під торговою маркою «Сімейна ферма», що була розроблена в рамках проекту. Потужність переробки молока – від 3 тонн за зміну. На сьогодні розпочато виробництво молочної продукції (торгова марка «Сімейна ферма») для проведення лабораторних досліджень в тестовому режимі [4].

Також у 2015 році в області проведено 1349 сільськогосподарських ярмарків, на яких сільськогосподарськими товаровиробниками та підприємствами харчової промисловості реалізовано близько 4301 тону продукції власного виробництва на суму майже 82 млн. грн.

Аналіз сучасного стану розвитку агропромислового виробництва в Кіровоградській області свідчить про низьку ефективність основних його галузей, наявність ще значної частини збиткових господарських структур, низькі темпи відновлення матеріально-ресурсного потенціалу, недостатню економічну зацікавленість сільськогосподарських товаровиробників у розвитку суспільного виробництва, стримання процесу освоєння організаційно-економічного механізму ринкових відносин в аграрному секторі економіки. Вчені аграрники вважають, що стратегічною метою довготривалого стійкого розвитку аграрного сектору є збереження основних природних ресурсів і забезпечення сучасних технологічних та інституціональних змін для стабільного задоволення потреб населення у продуктах харчування [4]. На практиці це означає посилення уваги до збереження родючості ґрунту, водних ресурсів, рослинного та тваринного генетичного потенціалу, а також застосування інноваційно-екологічних технологій, які б забезпечували економічну самодостатність господарюючих суб'єктів, конкурентоспроможність її продукції, що в цілому сприяють підвищенню загальної прибутковості сільського виробництва.

Необхідно здійснити організаційну, економічну, технічну та технологічну модернізацію агропродовольчого комплексу, спрямовану на забезпечення його конкурентоспроможності, соціальної орієнтації, екологічності, рівноправної участі аграрної сфери в регулюючих і розподільчих діях суспільства і держави.

Список літератури

1. Бородіна О., Прокопа І. Сільський розвиток в Україні: проблеми становлення // Економіка України. – 2009. – №5. – с.59–67.
2. Притула Н. Сучасний стан та актуальні проблеми розвитку АПК // Держава та регіони. – 2009. – №3. – с.157–163.
3. Саблук П.Т. Проблеми забезпечення дохідності агропромислового виробництва в Україні в
4. постіндустріальний період// Економіка АПК. – 2008. – №4. – с.20.
5. Департамент агропромислового розвитку Кіровоградської ОДА [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://apk.kr-admin.gov.ua/>. <http://minagro.gov.ua/node/20928>.

УДК [31:334.722]:303.09

СИСТЕМА ПОКАЗНИКІВ СТАТИСТИЧНОГО ВИВЧЕННЯ ПІДПРИЄМСТВА

С. О. Акімова, ст. гр. МЕ-14⁴²

Кіровоградський національний технічний університет

Вивчення різноманітних, складних та взаємозалежних явищ і процесів, пов'язаних з діяльністю підприємств, передбачає їх оцінку за допомогою комплексу показників. Це дає змогу отримати цілісну характеристику сукупності підприємств, зокрема оцінити їх структуру та структурні зрушення за основними показниками діяльності, виявити закономірності взаємозв'язку та динаміки розвитку. Розглядаючи сукупність підприємств як складну динамічну систему, використовують комплекс взаємопов'язаних показників, які характеризують їх статику – теперішній стан і структуру на макрорівні, а також оцінюють динаміку та перспективи розвитку. Водночас актуальною у теорії та практиці статистики підприємництва залишається проблема формування оптимальної, з точки зору як витрат, так і потреб різних категорій користувачів, системи показників статистики підприємництва, моделей їх статистичного оцінювання та напрямів використання.

Важливим етапом реформування статистики в країні є удосконалення системи статистичних показників з метою забезпечення об'єктивного відображення змін у суспільстві та економіці і створення на цій основі статистичної інформаційної бази, у тому числі для регіонів.

Вагомий науково-практичний внесок у розвиток статистики підприємництва забезпечили дослідження та методичні розробки таких авторів як О. Васечко, П. Вашків, І. Жук, О. Осауленко, Н. Парфенцева, М. Пугачова, В. Сторожук та інші. Запропоновані у працях О. Васечко, І. Жук, М. Пугачової та реалізовані у практиці органів державної статистики організаційні та методологічні підходи до удосконалення статистичних спостережень з питань розвитку підприємництва, методики розрахунку індексів надходження нових замовлень, виробництва та обороту, індексів ділової активності забезпечують основу для оцінювання, аналізу та прогнозування бізнес-клімату в економіці країни, її регіонах та окремих секторах.

Метою дослідження є розвиток методологічних і методичних засад, розроблення практичних рекомендацій щодо формування концептуальної моделі побудови системи показників статистики підприємництва в Україні. Основними завданнями дослідження є:

– узагальнення методологічних підходів до побудови комплексу показників статистики підприємництва з урахуванням системного та інших міждисциплінарних підходів;

⁴² Науковий керівник – Т.А. Немченко, асистент Кіровоградського національного технічного університету